

anvendes som specificeret i vedkommende lov, blev i nationalbankens regnskab alle posteret under hovedkontoen „Finansministeriets konti i henhold til særlige love“. De øvrige lovbestemte hensættelseskonti — hvoraf nu kun resterer kommissarii konto for konfiskation af tysk og japansk ejendom (§ 7, stk. 1, i lov nr. 132 af 30. marts 1946) — blev posteret under kontokurantpassiver. Under hovedkontoen „Finansministeriets konti i henhold til særlige love“ er ligeledes posteret den ved lov nr. 85 af 31. marts 1953 oprettede produktivitsfond, hvis midler kun må anvendes til de ved loven bestemte formål.

Pr. 31. oktober 1959 resterede 14 lovbestemte hensættelseskonti med et samlet indestående på 1 035,3 mill. kr.

Under hovedkontoen „Finansministeriets konti i henhold til særlige love“ er endelig i tidens løb uden særlig lovbestemmelse herom blevet oprettet en række andre hensættelseskonti, hvis indestående ikke er bundet til bestemte formål. Det samlede indestående på de ikke-lovbestemte hensættelseskonti udgjorde 90,6 mill. kr. pr. 31. oktober 1959. Det er resten af beløb, som blev hensat ved optagelsen af kreditter i USA og Sverige i 1945, og som har været benyttet i forbindelse med afdrag på disse kreditter. Når disse ikke-lovbestemte konti er blevet opretholdt, skyldes det, at man har villet afvente en samlet regulering af statens mellemværende med nationalbanken.“

Ved fremsættelsen af lovforslaget fremhævede *finansministeren*, at lovforslaget hovedsagelig tog sigte på at fjerne grundlaget for misforståelse af den statsfinansielle situation.

Under lovforslagets behandling i folketinget blev der fra flere sider fremsat ønsker om ændringer i de foreslåede bestemmelser. Ordførerne for *venstre* og *det konservative folkeparti* fandt det således uheldigt at slå de i § 4 omtalte særkonti sammen med finansministeriets løbende konto, mens *kommunisternes* ordfører og *Aksel Larsen* (SF) gik imod bestemmelsen i § 2, stk. 2, hvorefter der årligt skal afskrives 50 mill. kr. på statens reguleringskonto.

I betænkningen fra det folketingsudvalg, hvortil lovforslaget henvistes, indstillede regeringspartierne udvalgsmedlemmer lovforslaget til vedtagelse i uændret affattelse, mens venstres og det konservative folkepartis medlemmer stillede ændringsforslag om, at § 4 skulle udgå.

Ved lovforslagets 2. behandling blev dette ændringsforslag forkastet med 73 stemmer (regeringspartierne og Aksel Larsen) mod 46 (V og KF), idet 6 medlemmer (DK og de 2 grønlandske medlemmer) afholdt sig fra at stemme.

Et af Aksel Larsen stillet ændringsforslag, hvorefter § 2, stk. 2, skulle udgå, forkastedes med 118 stemmer mod 5 (DK og Aksel Larsen), idet de grønlandske medlemmer afholdt sig fra at stemme.

Ved 3. behandling vedtoges lovforslaget enstemmigt i uændret affattelse.
